

ville søge Bevilling dertil, saa snart vi have fundet en praktisk Model for disse Karabiner. Men dernæst: Hvorfor nævnede den højtærede Forsvarsminister ikke Karabinerne, den Gang han forelagde Finansloven? For det første var den højtærede Forsvarsminister selv Minister den Gang, saa det maa han dog i alt Fald kunne give Svar paa, hvorfor han ikke nævnede dem da. Desuden maatte han den Gang kunne have forudset, hvis ikke de praktiske Prøver allerede vare foretagne, at de vare nær ved deres Afslutning, altsaa han kunde vide, at nu forestod det. Dette er dobbelt ejendommeligt, fordi det just var ved Finanslovens første Behandling, at man inddrog den tidligere ekstraordinære Bevilling til Gevær 89, flyttede den fra at være en ekstraordinær Bevilling over til en ordinær og samtidig forvandlede den fra at være en Geværbevilling til en almindelig Haandvaabenbevilling. Hvor kan det være, at den højtærede Forsvarsminister ikke den Gang erklærede, at man vilde benytte den tidligere Geværbevilling, som man nu gjorde ordinær, til Karabiner?

Nu siger den højtærede Forsvarsminister videre, at jeg maa have misforstaaet ham, naar jeg mente, at han i Finansudvalget havde sagt, at vi havde Geværer nok. Nu komme vi til det allermærkeligste i denne mærkelige Sag. Forsvarsministeren siger altsaa nu, at vi ikke have Geværer nok. Er nu dette en Misforstaaelse af mig? Har han sagt noget andet i Finansudvalget? For det første maa den højtærede Forsvarsminister erkende her nede, at han i Finansudvalget har sagt, at vi i alt Fald have saa mange Geværer, at vi kunne standse med Fabrikationen i 2 Aar. Men hvad vil det sige, at vi ikke have Geværer nok, og at vi altsaa om 2 Aar skulle tage fat igen? Den højtærede Forsvarsminister siger herom følgende, som jeg beder ærede Medlemmer bemærke: Der er ikke Geværer nok, siger den højtærede Minister, og han fortsætter: „thi jeg gaar ud fra, at for at en Beholdning af Geværer til Hæren skal være fuldt ud forsvarlig, maa den være paa ca. 100,000 Geværer, men mener man, at det er for stor en Beholdning, er jeg villig til at indskrænke den til 97,000“, altsaa 3,000 mindre. Dermed mener den højtærede Minister at begrunde, at han kan faa Midler til Karabiner. Ved at ned sætte Geværbeholdningen fra 100,000 til 97,000 mener han i det lange Løb at spare det, Karabinerne koste. Altsaa,

den højtærede Forsvarsminister siger: 100,000 eller 97,000 Geværer, hvis man skal indskrænke det, det er det, Hæren skal have, for at Beholdningen skal være fuldt forsvarlig. Men i 1909, den Gang Hæreloven og samtlige Forsvarslove bleve vedtagne, har Krigsministeriet udtrykkelig erklæret, at 81,000 Geværer er det, man har Brug for. Jeg har allerede gjort opmærksomhed derpaa, det findes i Rigsdagstidenden Tillæg A. under Bemærkningerne til Forslag til Lov om Supplering af Fodfolkets Haandvaaben. Der gøres nøjagtigt Rede for, at der udkræves til Krigsstyrken ved 52 Batailloner, altsaa den Hær, vi have faaet efter den nugældende Forsvarsordning, 54,000 Geværer, og at der til Depot- og Rekrutstyrken udkræves 27,000 til, altsaa i alt 81,000 Geværer. Dette er alt, hvad Hæren, efter hvad dens Krigsminister forelægger i 1909, har Brug for til Beholdning og til Reserve. Men saa kommer Forsvarsministeren nu pludselig og erklærer, at han har Brug for 19,000 eller 16,000 flere. Jeg vil bede den højtærede Forsvarsminister forklare mig den Udvikling, denne Sag har haft. I 1909 opstilles fra selve Forsvarsministeren, den nuværende Finansminister, fra selve Krigsministeriet, 81,000 som det nødvendige Tal for Hærens Beholdning og Reserve og til andet Brug, og for hurtigt at faa dette nødvendige Tal bevilger man 893,000 Kr., hvorfor man skal fabrikere 13,000 af de Geværer, som da manglede. De øvrige 4,000, som endnu mangle for at naa til de 81,000, haaber man at kunne faa fabrikeret ved Hjælp af den ekstraordinære Bevilling paa § 26 V., og dette slaar ogsaa til. Da man i Aarene 1909—12 havde benyttet den ekstraordinært givne Bevilling paa 893,000 Kr. samt den ekstraordinære Bevilling paa § 26 V., har man, efter hvad Krigsministeren nu har oplyst, 81,000 Geværer, nemlig den Beholdning, man skal have.

Dette oplyser Forsvarsministeren ikke ved Finanslovsforslagets første Behandling. Han siger ikke, at nu have vi naaet den Beholdning af Geværer, vi skulle have efter Motiverne til Forslaget. Nej, han gør noget andet, han foreslaar at gøre den ekstraordinære Geværbevilling ordinær, men siger ikke et Ord om, at det er hans Hensigt, naar han har faaet Bevillingen gjort ordinær og faaet den forandret fra en Geværbevilling til en Haandvaabenbevilling, at anvende den til Karabiner. Efter at første Behandling af Finanslovsforslaget har fundet Sted, kommer Forsvarsministe-